

SÄG FÅR JAG, LJUVA FLICKA

Erlaube mir.

tysk folkvisa
arr : Johannes Brahms
svensk text: Gabriel Granér

Ömt

sopran
alt

p

1. Säg får jag, lju - va flic - ka, ned i ro - sen
2. O flic - ka, kä - ra flic - ka, som så ung och
1. Er - lau - be mir, feins Mäd - chen, in den Gar - t
2. O Mäd - chen, o Mäd - chen, du ein -

tenor
bas

p

gå? Det lys - ter mig att skå - na, de
går, vem in - göt i ditt sin - ack, så
geh'n, daß ich mag dort sr sen so
Kind, wer hat den Ge - dir ge -

små. Om
svår: ?

plac - ka nu är det rät - tan
går - den ej fing - e slip - pa
bre - chen, es ist die höch - ste
Gar - ten, die Ro - - sen nicht

skä - ra och så fris - ka! Mitt hjär - ta gläds där - vid.
Du sköns - ta i - bland lil - jor, du ros och bal - sa - min.
ih - re Schön - heit, ih - re Ju - gend hat mir mein Herz er - freut.
Du ge - fällst mei - nen Au - gen, das muß - ich ge - stehn.

Så
Du
ih - re
Du ge -

notskrift: scan-note A/S, Århus, Danmark
tryck: Noteria tryckeri, Klockrike

© copyright: Sveriges Körförbunds förlag,
Stockholm 1947

SK 546